

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (deseti senat)

z dne 18. januarja 2018*

„Predhodno odločanje – Prosti pretok kapitala – Člena 63 in 65 PDEU – Uredba (ES) št. 883/2004 – Člen 11 – Odtegljaji v zvezi z dohodki od kapitala, namenjenega financiranju socialne varnosti v državi članici – Oprostitev za državljane Evropske unije, ki so vključeni v sistem socialne varnosti druge države članice – Fizične osebe, ki so vključene v sistem socialne varnosti tretje države – Različno obravnavanje – Omejitev – Upravičenost“

V zadevi C-45/17,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Conseil d'État (državni svet, Francija) z odločbo z dne 25. januarja 2017, ki je prispela na Sodišče 30. januarja 2017, v postopku

Frédéric Jahin

proti

Ministre de l'Économie et des Finances,

Ministre des Affaires sociales et de la Santé,

SODIŠČE (deseti senat),

v sestavi A. Borg Barthet, v funkciji predsednika senata, M. Berger, sodnica, in F. Biltgen (poročevalec), sodnik,

generalni pravobranilec: P. Mengozzi,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za F. Jahina E. d'Onorio di Meo, odvetnik,
- za francosko vlado D. Colas in R. Coesme, agenta,
- za Evropsko komisijo D. Martin in L. Malferrari, agenta,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

* Jezik postopka: francoščina.

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago členov od 63 do 65 PDEU in člena 11 Uredbe (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 5, str. 72).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med Frédéricom Jahinom in ministre de l'Économie et des Finances (minister za gospodarstvo in finance, Francija) ter ministre des Affaires sociales et de la Santé (minister za socialne zadeve in zdravje, Francija) v zvezi s plačilom več davčnih prispevkov in odtegljajev za leta od 2012 do 2014 od premoženjskih donosov, prejetih v Franciji.

Pravni okvir

Pravo Unije

- 3 Z Uredbo št. 883/2004 je bila s 1. majem 2010 razveljavljena Uredba Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti, v različici, ki je bila spremenjena in posodobljena z Uredbo Sveta (ES) št. 118/97 z dne 2. decembra 1996 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 3, str. 3) (v nadaljevanju: Uredba št. 1408/71). Vendar pa se določbe Uredbe št. 883/2004, ki so upoštevne za obravnavano zadevo, niso bistveno spremenile glede na ustrezne določbe razveljavljene uredbe.
- 4 Člen 2 Uredbe št. 883/2004, naslovljen „Osebna veljavnost“, v odstavku 1 določa:

„Ta uredba se uporablja za državljane države članice, osebe brez državljanstva in begunce, ki stalno prebivajo v državi članici, za katere velja ali je veljala zakonodaja ene ali več držav članic, ter za njihove družinske člane in preživele osebe.“

- 5 Člen 3(1) te uredbe določa:

„Ta uredba se uporablja za vso zakonodajo v zvezi z naslednjimi področji socialne varnosti:

- (a) dajatve za bolezen;
- (b) dajatve za materinstvo in enakovredne dajatve za očetovstvo;
- (c) dajatve za invalidnost;
- (d) dajatve za starost;
- (e) dajatve za preživele osebe;
- (f) dajatve za nesreče pri delu in poklicne bolezni;
- (g) pomoči ob smrti;
- (h) dajatve za brezposelnost;
- (i) dajatve pred upokojitvijo;

(j) družinske dajatve.“

6 Člen 11(1) navedene uredbe določa:

„Za osebe, za katere se uporablja ta uredba, velja zakonodaja ene same države članice. [...]“

7 Uredba št. 883/2004 se uporablja za vse države članice Evropskega gospodarskega prostora (EGP) v skladu s Sklepom št. 76/2011 Skupnega odbora EGP z dne 1. julija 2011 o spremembi Priloge VI (Socialna varnost) in Protokola 37 k Sporazumu EGP (UL 2011, L 262, str. 33).

8 Poleg tega, kar zadeva Švicarsko konfederacijo, v skladu s členom 8 Sporazuma med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani ter Švicarsko konfederacijo na drugi strani o prostem pretoku oseb, podpisanega v Luksemburgu 21. junija 1999 (UL 2002, L 114, str. 6) in ki je začel veljati 1. junija 2002, pogodbene stranke v skladu s Prilogo II k temu sporazumu predvidijo koordinacijo sistemov socialne varnosti. S Sklepom št. 1/2012 Skupnega odbora, ustanovljenega s Sporazumom med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani in Švicarsko konfederacijo na drugi strani o prostem gibanju oseb z dne 31. marca 2012 o nadomestitvi njegove priloge II o koordinaciji sistemov socialne varnosti (UL 2012, L 103, str. 51), ki je začel veljati 1. aprila 2012, je bil posodobljen oddelek A navedene priloge in zdaj napotuje na Uredbo št. 883/2004.

Francosko pravo

9 Člen 1600-0 C code général des impôts (splošni davčni zakonik) v različici, ki se uporablja za dejansko stanje v postopku v glavni stvari, določa:

„Splošni socialni prispevek od dohodkov od premoženja se določi, nadzira in se izterja v skladu z določbami člena L. 136-6 zakonika o socialni varnosti.“

10 Člen L. 136-6 code de la sécurité sociale (zakonik o socialni varnosti), kakor je bil spremenjen z zakonom št. 2012-958 z dne 16. avgusta 2012, določa:

„I. – Fizične osebe, ki so davčni rezidenti v Franciji v smislu člena 4 B splošnega davčnega zakonika, so zavezane za plačilo prispevka od dohodkov od premoženja, ki se obračuna od neto zneska, ki se uporabi za odmero dohodnine [...]

I a – Fizične osebe, ki niso davčni rezidenti v Franciji v smislu člena 4 B splošnega davčnega zakonika, so prav tako zavezane za plačilo prispevka za neto znesek dohodkov, na katere se nanaša točka I a člena 164 B tega zakonika, ki se uporabi za odmero dohodnine.

[...]“

Spor o glavni stvari in vprašanji za predhodno odločanje

11 F. Jahin, francoski državljan, prebiva na Kitajskem od leta 2003. Tam opravlja poklicno dejavnost in je vključen v zasebni sistem socialne varnosti.

12 Med letoma 2012 in 2014 je moral v Franciji plačati različne davke v zvezi z dohodki od nepremičnin, pa tudi na kapitalski dobiček od odsvojitve nepremičnine.

13 Ker je Sodišče že odločalo o predlogu za sprejetje predhodne odločbe predložitvenega sodišča Conseil d'État (državni svet, Francija) v drugi zadevi v zvezi z enakimi odtegljaji in v kateri je bila izdana sodba z dne 26. februarja 2015, de Ruyter (C-623/13, EU:C:2015:123), je Sodišče v bistvu razsodilo, da takšni

odtegljaji, ker so neposredno in pomembno povezani z nekaterimi področji socialne varnosti, ki so naštetja v členu 4 Uredbe št. 1408/71, spadajo na področje uporabe te uredbe in se v skladu z načelom ene zakonodaje, ki se uporablja, in ki je določena v členu 13(1) navedene uredbe, čeprav se obračunajo na podlagi dohodkov od premoženja davčnih zavezancev, ne glede na to, ali opravljajo kakršno koli poklicno dejavnost.

- 14 Predložitveno sodišče je na podlagi te sodbe v odločbi z dne 27. julija 2015 razsodilo, da ima vsaka fizična oseba, ki je vključena v sistem socialne varnosti v drugi državi članici, pravico zahtevati razbremenitev odtegljajev, ki so ji bili v Franciji naloženi v zvezi z dohodki od njenega premoženja.
- 15 Postopki povračil odtegljajev, ki so bili obračunani s kršitvijo prava Unije, so bili določeni v dveh sporočilih za medije z dne 20. oktobra 2015, ki sta jih izdala, prvič, državni sekretar, pristojen za proračun (Francija), in drugič, generalni direktor za javne finance (Francija). V teh sporočilih je med drugim pojasnjeno, da je pravica do vračila pridržana le fizičnim osebam, ki so vključene v sistem socialne varnosti v državi, ki ni Francoska republika in ki leži v Evropski uniji, EGP ali Švicarski konfederaciji, kar torej izključuje fizične osebe, vključene v sistem socialne varnosti v tretji državi.
- 16 F. Jahin je 11. marca 2016 pri predložitvenem sodišču zoper ti sporočili za medije vložil tožbo zaradi prekoračitve pooblastil, v kateri je navedel, da je ta izključitev v nasprotju z Uredbo št. 883/2004 in z načelom prostega pretoka kapitala, ki je zagotovljeno s členom 63 PDEU.
- 17 V teh okoliščinah je Conseil d'État (državni svet) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:

„Ali je treba člene 63, 64 in 65 PDEU razlagati tako, da:

1. okoliščina, da je oseba, vključena v sistem socialne varnosti države, ki ni država članica [...] Unije, niti ni država članica [EGP] ali [Švicarska konfederacija], tako kot osebe, vključene v sistem socialne varnosti v Franciji, zavezana za plačilo dajatev od dohodkov iz kapitala, ki so določene v francoski zakonodaji in spadajo na področje uporabe Uredbe [št. 883/2004], medtem ko oseba, vključena v sistem socialne varnosti države članice, ki ni [Francoska republika], ob upoštevanju določb te uredbe ne more biti zavezana za plačilo teh dajatev, pomeni omejitev pretoka kapitala iz tretjih držav in vanje, ki je načelno prepovedana s členom 63 PDEU;
2. če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, je mogoče to omejitev pretoka kapitala, ki izhaja iz povezave francoske zakonodaje, ki plačilo spornih dajatev nalaga vsem prejemnikom določenih dohodkov iz kapitala, ne da bi sama razlikovala med njimi glede na kraj njihove vključenosti v sistem socialne varnosti, in akta sekundarne zakonodaje [...] Unije, šteti za združljivo z določbami navedenega člena [Pogodbe DEU] zlasti:
 - ob upoštevanju člena 64(1) [PDEU] za pretok kapitala, ki spada na njegovo področje uporabe, iz razloga, ker naj bi omejitev izhajala iz uporabe načela ene zakonodaje, določenega v členu 11 Uredbe [št. 883/2004], ki je bilo v pravo Unije uvedeno s členom 13 Uredbe [Uredba št. 1408/71], to je pred 31. decembrom 1993, čeprav so bile zadevne dajatve od dohodkov iz kapitala uvedene oziroma so se začele uporabljati po 31. decembru 1993;
 - ob upoštevanju člena 65(1) [PDEU] iz razloga, ker naj bi francoska davčna zakonodaja, ki se uporablja skladno z Uredbo [(ES) št. 883/2004] z dne 29. aprila 2004, uvajala razlikovanje med davčnimi zavezanci, ki niso v enakem položaju, glede na merilo vključenosti v sistem socialne varnosti;

- ob upoštevanju obstoja nujnih razlogov v splošnem interesu, ki lahko utemeljujejo omejitev prostega pretoka kapitala in so izpeljani iz tega, da določbe, ki bi se štete za omejitev pretoka kapitala iz tretjih držav in vanje, ustrezajo cilju prostega gibanja delavcev v [...] Uniji, ki ga uresničuje Uredba [št. 883/2004]?”

Vprašanja za predhodno odločanje

- 18 S tema vprašanjema, ki ju je treba preučiti skupaj, predložitveno sodišče v bistvu sprašuje, ali je treba člena 63 in 65 PDEU razlagati tako, da nasprotujeta zakonodaji države članice, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, v skladu s katero mora državljan te države članice, ki prebiva v tretji državi, ki ni država članica EGP ali Švicarska konfederacija, in ki je tam vključen v sistem socialne varnosti, v navedeni državi članici plačati odtegljaje v zvezi z dohodki od kapitala iz naslova prispevkov v sistem socialne varnosti, ki ga je ta uvedla, medtem ko je državljan Unije, ki je zajat v sistem socialne varnosti druge države članice, oproščen plačila teh odtegljajev zaradi načela uporabe ene zakonodaje na področju socialne varnosti, kot je določeno v členu 11 Uredbe št. 883/2004, ker takšna nacionalna zakonodaja pomeni prepovedano omejitev pretoka kapitala, ki prihaja iz tretjih držav ali je namenjen v tretje države.
- 19 Najprej je treba opozoriti, da člen 63 PDEU uresničuje prosti pretok kapitala med državami članicami ter med državami članicami in tretjimi državami.
- 20 Zato člen 63 PDEU, ki je zajat v Poglavju 4 naslova IV Pogodbe DEU z naslovom „Kapital in plačila“, določa, da so prepovedane vse omejitve pretoka kapitala med državami članicami ter med državami članicami in tretjimi državami.
- 21 Iz tega izhaja, da ozemeljsko področje uporabe prostega pretoka kapitala iz člena 63 PDEU ni omejeno na pretok kapitala med državami članicami, temveč zajema tudi takšen pretok kapitala med državami članicami in tretjimi državami.
- 22 Kar zadeva stvarno področje uporabe člena 63 PDEU, čeprav v Pogodbi DEU pojem „pretok kapitala“ ni opredeljen, pa je iz ustaljene sodne prakse Sodišča razvidno, da takšen pretok v smislu tega člena med drugim zajema transakcije, s katerimi nerezidenti opravijo naložbe v nepremičnine na ozemlju države članice (glej v tem smislu sodbe z dne 11. januarja 2001, Stefan, C-464/98, EU:C:2001:9, točka 5; z dne 5. marca 2002, Reisch in drugi, C-515/99, od C-519/99 do C-524/99 in od C-526/99 do C-540/99, EU:C:2002:135, točka 30, ter z dne 8. septembra 2005, Blanckaert, C-512/03, EU:C:2005:516, točka 35).
- 23 Iz zgoraj navedenega izhaja, da odtegljaji, kakršni so ti, ki se opravijo v skladu z nacionalno zakonodajo v postopku v glavni stvari, v delu, v katerem se nanašajo na dohodke od nepremičnin in kapitalski dobiček od odsvojitve nepremičnine, prejet v državi članici, fizične osebe, ki ima državljanstvo te države, vendar prebiva v tretji državi, ki ni država članica EGP ali Švicarska konfederacija, spadajo na področje uporabe pojma „pretok kapitala“ v smislu člena 63 PDEU.
- 24 Dalje je treba ugotoviti, ali davčna obravnava, ki je z zadevno nacionalno zakonodajo pridržana za državljanke te države, ki prebivajo v tretji državi, ki ni država članica EGP ali Švicarska konfederacija in ki so vključeni v sistem socialne varnosti te tretje države, pomeni omejitev prostega pretoka kapitala v smislu člena 63 PDEU.
- 25 Iz ustaljene sodne prakse Sodišča je razvidno, da ukrepi, ki so s členom 63(1) PDEU prepovedani, ker omejujejo pretok kapitala, obsegajo vse take ukrepe, ki bi lahko odvrčali nerezidente od naložb v državi članici ali bi lahko odvrčali rezidente te države članice od naložb v drugih državah (sodbe

z dne 23. februarja 2006, van Hilten-van der Heijden, C-513/03, EU:C:2006:131, točka 44; z dne 26. maja 2016, NN (L) International, C-48/15, EU:C:2016:356, točka 44, in z dne 2. junija 2016, Pensioenfonds Metaal en Techniek, C-252/14, EU:C:2016:402, točka 27).

- 26 V obravnavanem primeru ni sporno, da francoska zakonodaja enako obravnava, prvič, svoje državljane, ki prebivajo v tretji državi, ki ni država članica EGP ali Švicarska konfederacija in ki so tam vključeni v sistem socialne varnosti, in drugič, francoske državljane, ki prebivajo v Franciji in so tam vključeni v sistem socialne varnosti, ker so ti v obeh primerih enako zavezani za plačilo odtegljajev v zvezi z dohodki od kapitala, kot to določa ta nacionalna zakonodaja.
- 27 Nasprotno je bolj ugodna davčna obravnava pridržana državljanom Unije, ki so vključeni v sistem socialne varnosti druge države članice, države članice EGP ali Švicarske konfederacije, saj so ti oproščeni plačila navedenih dajatev.
- 28 Taka razlika v obravnavanju pa lahko odvrne fizične osebe, ki so vključene v sistem socialne varnosti tretje države, ki ni država članica EGP ali Švicarska konfederacija, od naložb v nepremičnine v državi članici, katere državljanstvo imajo, in zato ovira pretok kapitala iz takih tretjih držav v navedeno državo članico.
- 29 Zato nacionalna zakonodaja, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, pomeni omejitev prostega pretoka kapitala med državo članico in tretjo državo, ki je načeloma prepovedana s členom 63 PDEU.
- 30 Nazadnje je treba presoditi, ali je taka omejitev prostega pretoka kapitala lahko upravičena.
- 31 V skladu s členom 65(1)(a) PDEU „določbe člena 63 ne posegajo v pravice držav članic, da [...] uporabljajo ustrezne predpise svojega davčnega prava, v katerih so različno obravnavani davčni zavezanci, ki niso v enakem položaju glede na prebivališče“.
- 32 Iz ustaljene sodne prakse Sodišča izhaja, da je to določbo, ker pomeni izjemo od temeljnega načela prostega pretoka kapitala, treba razlagati ozko. Zato je ni mogoče razlagati tako, da bi bila vsaka davčna zakonodaja, ki različno obravnava davčne zavezance glede na kraj njihovega prebivališča, avtomatično v skladu s Pogodbo (sodbi z dne 17. oktobra 2013, Welte, C-181/12, EU:C:2013:662, točka 42, in z dne 7. novembra 2013, K, C-322/11, EU:C:2013:716, točka 34).
- 33 Izjema, določena v členu 65(1) PDEU, je namreč omejena z odstavkom 3 tega člena, ki določa, da nacionalne določbe, navedene v odstavku 1 tega člena, „ne smejo biti sredstvo samovoljne diskriminacije ali prikritega omejevanja prostega pretoka kapitala in plačil iz člena 63“ (sodba z dne 17. oktobra 2013, Welte, C-181/12, EU:C:2013:662, točka 43).
- 34 Treba je torej razlikovati med dovoljenim neenakim obravnavanjem iz člena 65(1) PDEU in prepovedano samovoljno diskriminacijo iz odstavka 3 tega člena. V zvezi s tem iz ustaljene sodne prakse Sodišča izhaja, da mora razlika v obravnavanju, da bi se nacionalno ureditev – kot je ta, obravnavana v postopku v glavni stvari – lahko štelo za združljivo z določbami Pogodbe v zvezi s prostim pretokom kapitala, zadevati položaje, ki objektivno niso primerljivi, ali pa mora biti upravičena z nujnim razlogom javnega interesa (sodbe z dne 6. junija 2000, Verkooijen, C-35/98, EU:C:2000:294, točka 43; z dne 7. septembra 2004, Manninen, C-319/02, EU:C:2004:484, točki 28 in 29, ter z dne 8. septembra 2005, Blanckaert, C-512/03, EU:C:2005:516, točka 42).
- 35 Zato se postavlja vprašanje, ali, kar zadeva pobiranje dajatev, kakršne so te iz postopka v glavni stvari, obstaja razlika v objektivnem položaju z vidika njihovega stalnega prebivališča med državljanom Unije, ki je zajet v sistem socialne varnosti države članice, ki ni zadevna država članica, in državljanom te države članice, ki je vključen v sistem socialnega varstva v tretji državi, ki ni država članica EGP ali Švicarska konfederacija.

- 36 V zvezi s tem je treba poudariti, da merilo, ki se v nacionalni zakonodaji iz postopka v glavni stvari upošteva za razlikovanje položaja fizičnih oseb, ki so zavezanci, sicer ni izrecno vezano na njihovo prebivališče, ampak temelji na njihovi vključenosti v sistem socialne varnosti.
- 37 Ker pa so fizične osebe, ki niso vključene v sistem socialne varnosti države članice, najpogosteje nerezidenti te iste države, tako merilo dejansko vodi do različnega obravnavanja fizičnih oseb, ki so davčni zavezanci, glede na njihovo prebivališče (glej v tem smislu sodbo z dne 8. septembra 2005, Blanckaert, C-512/03, EU:C:2005:516, točka 38).
- 38 Zato bi bilo treba preveriti, ali je državljani Unije, ki je vključen v sistem socialne varnosti druge države članice, z vidika cilja, predmeta in vsebine zakonodaje te države članice, v položaju, ki je primerljiv s položajem državljana navedene države članice, ki pa prebiva v tretji državi, ki ni država članica EGP ali Švicarska konfederacija in je tam vključen v sistem socialne varnosti (glej v tem smislu sodbo z dne 2. junija 2016, Pensioenfonds Metaal en Techniek, C-252/14, EU:C:2016:402, točka 48).
- 39 Kar zadeva – v obravnavanem primeru – cilj francoske zakonodaje, je treba spomniti, kakor je bilo poudarjeno v točkah od 13 do 15 te sodbe, da sporočili za medije iz postopka v glavni stvari zgolj določata podrobnosti načina povračil dajatev, ki so bile pobrane v nasprotju s pravom Unije, v zvezi s fizičnimi osebami, ki prejemajo dohodek iz kapitala v Franciji, vendar pa so zajeti v sistem socialne varnosti druge države članice.
- 40 V skladu z načelom ene zakonodaje, ki se uporablja na področju socialne varnosti, kot je določeno v členu 11 Uredbe št. 883/2004, namreč država članica v zvezi z državljani Unije, ki so vključeni v sistem socialne varnosti druge države članice, ne sme pobirati dajatev, kakršne so te iz postopka v glavni stvari, ki, čeprav so v nacionalni zakonodaji opredeljene kot davek, pomenijo dovolj neposredno in upošteveno povezavo z zakonodajo v zvezi s področji socialne varnosti iz člena 3(1) Uredbe št. 883/2004, ki so izrecno namenjena za financiranje sistema socialne varnosti prve države članice (glej v tem smislu sodbo z dne 26. februarja 2015, de Ruyter, C-623/13, EU:C:2015:123, točke 23, 24, 26 in 39).
- 41 Namen tega načela ene zakonodaje, ki se uporablja na področju socialne varnosti, je v zvezi z državljani Unije, ki se gibljejo znotraj Unije, preprečitev zapletov, ki lahko nastanejo zaradi hkratne uporabe več nacionalnih zakonodaj, in odprava neenakega obravnavanja, ki bi bilo posledica delnega ali popolnega prekrivanja zakonodaj, ki se uporabljajo (glej v tem smislu sodbo z dne 26. februarja 2015, de Ruyter, C-623/13, EU:C:2015:123, točka 37 in navedena sodna praksa).
- 42 Iz zgornjih ugotovitev izhaja, da obstaja objektivna razlika med položajem zadevnega državljana države članice, ki prebiva v tretji državi, ki ni država članica EGP ali Švicarska konfederacija, in je tam vključen v sistem socialne varnosti, na eni strani in položajem državljana Unije, ki je vključen v sistem socialne varnosti druge države članice, na drugi strani, ker se zgolj za zadnjenavedenega lahko uporablja načelo ene zakonodaje na področju socialne varnosti, ki je določeno v členu 11 Uredbe št. 883/2004, ker se je gibal znotraj Unije.
- 43 Nasprotno pa ne obstaja nobena objektivna razlika med položajem državljana države članice, ki prebiva v tretji državi, ki ni država članica EGP ali Švicarska konfederacija, in je tam vključen v sistem socialne varnosti, ter položajem državljana te iste države članice, ki tam prebiva in je vključen v sistem socialne varnosti, ker v obeh primerih nista uveljavljala pravice do prostega gibanja v Uniji in se zato ne moreta sklicevati na načelo ene zakonodaje na področju socialne varnosti.
- 44 Iz tega sledi, da je nacionalno zakonodajo, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, mogoče upravičiti – glede na člen 65(1)(a) PDEU – z razliko v objektivnem položaju, ki obstaja med fizično osebo, ki je državljani države članice, vendar pa prebiva v tretji državi, ki ni država članica EGP ali Švicarska konfederacija, in ki je tam vključena v sistem socialnega varstva, ter državljaniom Unije, ki prebiva v Uniji in je vključen v sistem socialne varnosti v drugi državi članici.

- 45 V vsakem primeru je treba dodati, da bi drugačna razlaga pomenila, da bi se za državljana države članice, ki prebiva v tretji državi, ki ni država članica EGP ali Švicarska konfederacija, tako kot F. Jahin, uporabljalo načelo uporabe ene zakonodaje na področju socialne varnosti, določeno v členu 11 Uredbe št. 883/2004, čeprav se v skladu s členom 2(1) te uredbe to uporablja samo za državljane držav članic, za katere velja zakonodaja o socialni varnosti ene ali več držav članic.
- 46 Glede na to, da Pogodba DEU ne vsebuje nobene določbe, ki bi prosto gibanje delavcev razširila na osebe, ki se preselijo v tretjo državo, je treba preprečiti, da bi razlaga člena 63(1) PDEU v zvezi z odnosi s tretjimi državami, ki niso države članice EGP ali Švicarska konfederacija, omogočala osebam, ki ne spadajo v krajevno področje uporabe prostega gibanja delavcev, da ga izkoristijo (glej v tem smislu sodbo z dne 13. novembra 2012, *Test Claimants in the FII Group Litigation*, C-35/11, EU:C:2012:707, točka 100).
- 47 Ob upoštevanju zgoraj navedenega je treba na zastavljeni vprašanji odgovoriti, da je treba člena 63 in 65 PDEU razlagati tako, da ne nasprotujeta zakonodaji države članice, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, v skladu s katero mora državljani te države članice, ki prebiva v tretji državi, ki ni država članica EGP ali Švicarska konfederacija, in ki je tam vključen v sistem socialne varnosti, v navedeni državi članici plačati odtegljaje v zvezi z dohodki od kapitala iz naslova prispevkov v sistem socialne varnosti, ki ga je ta uvedla, medtem ko je državljani Unije, ki je zajet v sistem socialne varnosti druge države članice, oproščen plačila zaradi načela ene zakonodaje, ki se uporablja na področju socialne varnosti, v skladu s členom 11 Uredbe št. 883/2004.

Stroški

- 48 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (deseti senat) razsodilo:

Člena 63 in 65 PDEU je treba razlagati tako, da ne nasprotujeta zakonodaji države članice, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, v skladu s katero mora državljani te države članice, ki prebiva v tretji državi, ki ni država članica Enotnega gospodarskega prostora (EGP) ali Švicarska konfederacija, in ki je tam vključen v sistem socialne varnosti, v navedeni državi članici plačati odtegljaje v zvezi z dohodki od kapitala iz naslova prispevkov v sistem socialne varnosti, ki ga je ta uvedla, medtem ko je državljani Unije, ki je zajet v sistem socialne varnosti druge države članice, oproščen plačila zaradi načela ene zakonodaje, ki se uporablja na področju socialne varnosti, v skladu s členom 11 Uredbe (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti.

Borg Barthet

Berger

Biltgen

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourg, 18. januarja 2018.

Sodni tajnik
A. Calot Escobar

V funkciji predsednika desetega
senata
A. Borg Barthet